

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 10/04/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 850

“KHI VẬN KHÍ VƯỢNG THÌ QUỶ THẦN KHÔNG DÁM ỨC HIỆP BẠN”

Người có “*vận khí vượng*” chính là người có phước báu, có đức hạnh đầy đủ. Quỷ thần không dám đến quấy nhiễu người có “*vận khí vượng*”. Người xưa nói: “*Người sợ quỷ ba phần nhưng quỷ sợ người đến bảy phần*”.

Hòa Thượng nói: “*Bạn thử nghĩ xem: Bạn tu hành thế nào mà quỷ còn đến hí lộng bạn, trêu chọc bạn, thậm chí có thể hãm hại bạn. Vậy thì biết rằng khởi tâm động niệm của bạn là bất chánh*”. Điều này chúng ta phải sâu sắc phản tỉnh! Tâm của chúng ta phải thẳng ngay, chánh trực. Những việc làm của chúng ta phải chánh đại quang minh. Khởi tâm động niệm của chúng ta phải vì người khác mà lo nghĩ.

Sáng sớm nay tôi lạy Phật, tôi khởi ý niệm: “*Sao mình không mua luôn ngôi trường đó?*”. Tôi khởi tâm một cách mạnh mẽ, từ trước tới giờ tôi chưa nghĩ đến điều này. Đây không phải là vọng tưởng mà đây là việc lợi ích cho chúng sanh. Tôi không mong cầu danh lợi, chỉ mong cầu làm thế nào để lợi ích cho chúng sanh, lợi ích cho tha nhân. Ngày ngày chúng ta có những ý niệm như vậy thì quỷ thần nào dám đến để hí lộng, đùa giỡn! Quỷ gặp mặt chúng ta thì phải chạy từ rất xa rồi! Đó là sự thật!

Hòa Thượng nói: “*Bạn tu hành thế nào mà quỷ thần còn đùa cợt bạn được, hí lộng bạn, làm cho bạn phải xiêu viêu? Vậy thì phải xem lại khởi tâm động niệm của mình có chánh đại quang minh không!*”. Tôi hết sức phản tỉnh khi nghe Hòa Thượng nói điều này! Hòa Thượng nói: “*Người sợ quỷ ba phần nhưng quỷ sợ người đến bảy phần*”. Làm gì có chuyện người sợ quỷ!

Những nhà đoán mạng khi xem tướng thì biết ngay khuôn mặt nào là nịnh thần, khuôn mặt nào là trung thần. Ngày xưa, một anh bạn của tôi kể rằng công ty của anh mời một người chuyên ngồi đó để quan sát và xem tướng của các đối tác. Sau khi đối tác ra về thì người xem tướng báo cáo lại tướng trạng của đối tác đó và đưa ra khuyến cáo có thể hợp tác được không. Người xem tướng đó cũng được trả lương bằng những người làm việc bên ngoài, chạy dự án. Anh bạn của tôi phòng bị cẩn thận đến như vậy nhưng đáng buồn là sau đó công ty bị hại đến mức phá sản không phải do người ngoài mà do chính người trong công ty. Họ chỉ mãi lo phòng bị đối với người bên ngoài nhưng chính một người anh em trong nhóm lại rắp tâm chiếm đoạt, dẫn đến công ty phá sản.

Hòa Thượng nói: *“Các vị đồng tu phải ghi nhớ: Người tu hành mà còn gặp quỷ, nói một cách khác thì công phu tu hành của bạn quá kém. Người xưa cũng nói: “Đức trọng quỷ thần kinh”. Người có đức hạnh thì quỷ thần cũng phải kính sợ mà tránh rất rất xa. Chúng ta nên chú ý: Trong Phật pháp nói đến “Thiên Long Bát Bộ”, “Thần Hộ Pháp”, họ chính là những quỷ thần. Khi quỷ thần phục bạn thì họ sẽ là Thần Hộ Pháp. Nếu khởi tâm động niệm của chúng ta là tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn thì quỷ thần khinh khi, xem thường chúng ta, đến để trừ trọc chúng ta. Nếu khởi tâm động niệm của chúng ta là buông bỏ đi tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, không màng đến hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn tuy có nhưng luôn ở trong mức độ kiểm soát thì quỷ thần ở tầng không gian khác sẽ rất kính trọng chúng ta, không dám đến để phá. Thậm chí những oan gia trái chủ đến để đòi mạng bạn nhưng thấy cả đời của bạn chỉ lo nghĩ cho chúng sanh thì họ cũng không có cơ hội để báo thù”.*

Ngài Ngô Đạt Quốc Sư có một oan gia trái chủ là Triệu Thấu. Triệu Thấu luôn đi theo Ngài Ngô Đạt Quốc Sư để đòi mạng nhưng vì 10 đời Ngài Ngô Đạt đều là Cao Tăng nên Triệu Thấu chỉ đứng ở bên ngoài để chờ cơ hội báo thù. Đến đời thứ 10, Ngài Ngô Đạt là Quốc sư. Lúc nhà Vua kính trọng tặng Ngài Ngô Đạt một bảo tòa bằng gỗ trầm hương thì Ngài khởi lên ý niệm: *“Chỉ có Quốc sư như ta mới đáng được ngồi ở cái ghế bảo tòa trầm hương này!”*. Đây là ý niệm *“danh vọng lợi dưỡng”* cho nên Triệu Thấu liền có cơ hội báo thù. Ngài Ngô Đạt mọc một cái mụn ghẻ mặt người ở đầu gối. Cái mụn ghẻ này đòi ăn thịt, nếu không dứt thịt cho nó ăn thì nó sẽ ăn luôn vào da thịt.

Thậm chí khi oan gia đến đòi mạng, nếu chúng ta khởi tâm động niệm đều vì người mà lo nghĩ thì oan gia cũng không có cách nào để báo thù mà đành phải chờ cơ hội. Oan gia đến đòi mạng mà cũng không thể đòi được thì ma quỷ cũng không dám đến để hí lộng, đùa cợt! Người xưa nói: *“Người sợ quỷ ba phần nhưng quỷ sợ người đến bảy phần”*. Điều này rất có đạo lý! Khi khởi tâm động niệm của chúng ta là chánh đại quang minh, đều vì người khác mà lo nghĩ thì quỷ thần cũng phải kính nể. Có rất nhiều câu chuyện xoay quanh vấn đề này nhưng nếu chúng ta nói nhiều thì sẽ trở thành thần quyền, cho nên chúng ta không nhắc đến. Mỗi người chúng ta đều có kinh nghiệm tiếp cận vấn đề này để tự hiểu.

Người chánh đại quang minh, hành động lời nói rất khí khái vì trong tâm họ không vướng bận *“tự tư tự lợi”*, không vướng bận một chút lợi dưỡng cho riêng mình cho nên họ rất sáng khoái. Họ ăn sáng khoái, nói sáng khoái, cười sáng khoái, thậm chí ngủ cũng sáng khoái. Chúng ta không làm được như vậy vì trong tâm chúng ta luôn lo sợ thành bại, được mất, tốt xấu, hơn thua. Tâm cảnh như vậy thì quỷ thần không thể nể phục!

Trong các vở kịch, những khuôn mặt đóng vai trung thần thì được vẽ lông mày dựng ngược, râu dựng ngược còn nịnh thần thì được vẽ lông mày và râu đều cụp xuống. Chỉ cần nhìn biểu tượng trên khuôn mặt là chúng ta đã nhận ra. Người có tâm tà bất chánh thì chúng ta nhìn vào liền biết ngay, lời nói của họ không kháng khái, việc làm của họ không dứt khoát.

Hòa Thượng nói: **“Quý mà đến ức hiếp, trêu đùa bạn thì liền biết công phu tu hành của bạn là giả, không phải là thật. Bạn chỉ làm ở trên bề ngoài, làm ở trên hình tướng nhưng trong tâm của bạn vẫn là tham, sân, si, mạn, vẫn là tự tư tự lợi, vẫn là danh vọng lợi dưỡng, vẫn là hưởng thụ năm dục sáu trần. Cho nên quý mới có thể xem thường bạn, ức hiếp bạn”**. Chúng ta nghe được lời khai thị này thì nên quán chiếu lại nội tâm của mình! Đừng để quý ức hiếp, trêu chọc, hí lộng mình!

Hòa Thượng nói: **“Ngày xưa có những bậc quân tử đi tìm kẻ thù giết Cha để thanh toán nợ, để trả thù. Nhưng khi tìm được kẻ thù, biết người đó hiện đang là một vị quan tốt, đang làm lợi ích cho muôn dân thì người đi báo thù cũng phải dừng lại, phải chờ cho đến khi người mắc nợ đó không còn làm quan phụ mẫu, không còn làm lợi ích cho muôn dân nữa thì mới đến để đòi nợ cũ. Nếu biết người mắc món nợ đang là quan phụ mẫu làm lợi ích muôn dân mà người đi báo thù vẫn tìm cách giết thì người đi báo thù đó không phải là một quân tử, không phải là bậc anh hùng hảo hán. Nếu khởi tâm động niệm của chúng ta là vì người khác mà lo nghĩ thì oan gia trái chủ cũng phải kính trọng chúng ta đến bảy phần, họ không dễ tìm chúng ta để đòi nợ được. Họ không những không báo thù nữa mà còn đến để hộ pháp cho chúng ta. Vậy thì là bạn, là thù, là hộ pháp hay là oan gia trái chủ đến để đòi mạng, tất cả đều do chính tâm cảnh của chúng ta”**. Việc này Hòa Thượng đã nói rất nhiều. Chúng ta phải sâu sắc mà phản tỉnh!

Hòa Thượng nói: **“Ở thế gian này rất nhiều người sợ quý vì họ không hiểu được chân tướng của sự thật. Bạn phải nên biết: Quý sợ người, còn sợ hơn rất nhiều lần. Có người chưa từng gặp quý lần nào nhưng cũng rất sợ quý. Nếu bạn không sợ quý thì quý sẽ phải khiếp sợ bạn mà ra đi. Nếu bạn sợ quý thì bạn bị quý dọa chết rồi! Có thể thấy được là bạn rất đáng thương!”**.

Hồi nhỏ tôi cũng vậy. Ở gần nhà tôi có một nghĩa trang, mỗi lần đi chợ thì phải đi ngang qua nghĩa trang, đường bê tông rất đẹp. Mỗi lần đi qua nghĩa trang tôi đều chạy, nhưng càng chạy thì tiếng bước chân nghe càng to, giống như có ai đang đuổi theo mình. Tôi nghe nói có một ngôi mộ rất linh, tôi tự tưởng tượng ra cảnh ma quái và cảm thấy rất sợ hãi nhưng tôi chưa lần nào thấy cảnh đó.

Chúng ta hãy tự suy nghĩ xem! Một người có tâm chánh đại quang minh, phải là phải, trái là trái, tốt là tốt, xấu là xấu thì người đó không sợ bóng sợ gió, chứ đừng nói là sợ quý thần. Ta đang ở nhà một mình bỗng nghe thấy tiếng động khác thường liền hoảng sợ, đó là sợ bóng sợ gió. Tối hôm qua tôi đang ngồi thì chợt nhìn thấy có một cái bóng đi qua cửa kính. Nếu là người yếu bóng vía, sợ bóng sợ gió thì sẽ giật mình hỏi: **“Ai đi qua vậy?”**. Nhưng khi đó tôi định thần lại. Khi đó, trên màn hình ti vi đang chiếu cảnh Thế giới Tây Phương Cực Lạc, có con chim khổng tước to bay ngang qua che cả màn hình khiến màn hình tối đi. Đó là do con chim khổng tước ở trên màn hình đã tạo thành cái bóng lướt trên cửa kính chứ không phải là có ai đó đi ngang qua cửa. Khi mọi việc đến, chúng ta phải định thần lại!

Một lần tôi đi giảng ở Nhà Bè, ở đó họ có treo hình tượng Tây Phương Tam Thánh bằng lụa rất lớn, cao đến khoảng 3m. Bông tự nhiên tấm lụa có hình tượng Tây Phương Tam Thánh sáng rực lên. Những người đang ngồi nghe ở bên dưới tự nhiên đứng dậy cung kính lạy “*A Di Đà Phật!*”, “*A Di Đà Phật!*”. Nếu tôi cũng đứng dậy lạy Phật giống họ thì tôi tiến họ một khúc, nhưng họ tiến tôi tám khúc. Tôi nhìn lên bức hình Phật rồi nhìn ra ngoài trời, thì ra ánh nắng buổi chiều đã chiếu rọi vào lớp gạch men bóng ở nền nhà, tạo thành ánh sáng phản chiếu lên làm cho tấm lụa khiến cho tấm lụa sáng bùng lên. Tôi bảo mọi người ngồi xuống và giải thích. Tôi nói: “*Hiện tượng này là do ánh nắng mặt trời soi xuống nền gạch bóng khiến cho ánh sáng từ nền gạch phản chiếu vào hình tượng Phật. Tôi đang chia sẻ Phật pháp cho các vị ở đây nhưng tôi vẫn là một phàm phu đầy phiền não. Tôi biết rằng tâm tôi vẫn còn tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn, có nghĩa là tâm tôi hoàn toàn không thanh tịnh. Phật là Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi. Nếu các vị nói hiện tượng này là Phật hiện thì không đúng, hoàn toàn không tương ứng. Chỉ có thể là ma, nhưng ma thì không dám hiện lên hình ảnh của Phật A Di Đà*”. Mọi người ngồi xuống thì tôi tiếp tục chia sẻ như bình thường.

Hòa Thượng nói: “*Khi bạn không may mắn thì quý mới đến ỨC HIẾP BẠN. Khi bạn có vận may hưng vượng, quý vừa nhìn thấy bạn thì đã tránh mặt trước rồi, thì làm gì có chuyện quý đến để trừu trọc, hí lộng bạn. Người sợ quý ba phần, quý lại sợ người đến bảy phần. Quý sợ bạn thì làm gì có việc bạn lại sợ quý! Nếu quý không sợ bạn thì nói một cách khác, bạn không giống một người. Ngay đến quý cũng không sợ bạn thì vấn đề nghiêm trọng!*”.

Hòa Thượng nói để chúng ta có tâm cảnh đối đãi với chúng sanh ở tầng không gian khác. Người có tâm tà bất chánh không phải người chánh đại, quang minh. Người chánh đại quang minh thì không những quý kính sợ mà ngay đến người có tâm tà bất chánh nhìn vào cũng kính sợ. Chúng ta quán chiếu xem có lần nào chúng ta nhìn vào một người nào đó mà chúng ta cảm thấy sợ người đó không! Nếu có thì chúng ta vẫn còn tâm tà, bất chánh, tâm chúng ta chưa thật sự chánh đại quang minh.

Hòa Thượng nói: “*Quý mà không sợ bạn, quý đến ỨC HIẾP BẠN thì bạn tự nghĩ mà biết ở trong tình huống này bạn nhất định phải niệm Phật nhiều hơn, phải tích cực tích công bồi đức, tích cực đoạn ác tu thiện để bổ sung vận khí của bạn. Khi vận khí của bạn hưng vượng rồi quý thần sẽ không dám đến để hí lộng, ỨC HIẾP BẠN*”. Hòa Thượng dạy chúng ta: Khi vận khí của chúng ta không tốt, vận khí suy thì quý mới dám đến hí lộng, trừu chọc, ỨC HIẾP chúng ta. Vậy thì chúng ta phải tích cực tích công bồi đức, đoạn ác tu thiện và niệm Phật nhiều hơn.

Trước đây tôi đã khuyên mọi người phải mở rộng tâm lượng. Chúng ta tưởng chừng dễ mở tâm nhưng không dễ chút nào vì tâm của chúng ta luôn sợ khó. Chúng ta thường nghĩ: “*Khó lắm! Không làm được đâu! Mình bất tài vô năng*”, rồi sau đó chúng ta cũng không phát tâm làm. Nếu chúng ta thật sự mạnh mẽ, phấn phát thì tự khắc năng lực của tự tánh sẽ tự bổ sung cho chúng ta.

Sáng nay tôi nghĩ đến việc mua lại ngôi trường, không cần nghĩ đến tiền. Chúng ta chỉ cần phát tâm nghĩ đến việc lợi ích chúng sanh, chúng ta phát tín hiệu vào vũ trụ, gửi tín hiệu vào hư không pháp giới. Vậy thì tín hiệu đó sẽ kết nối với các tín hiệu tương ứng, tạo thành năng lượng. Cho nên chúng ta phải khởi được tâm chân thành chứ không phải là khởi vọng tưởng. Khởi vọng tưởng là sai! Điều quan trọng là chúng ta phải khởi được tâm tương ứng với tâm của Phật Bồ Tát. Nếu tâm của chúng ta tương ứng với tâm của Phật Bồ Tát thì các Ngài sẽ đến hỗ trợ. Từ xưa đến giờ, mọi người thường nói: “*Sợ không có người làm!*”. Điều quan trọng là chúng ta không mở được tâm chân thành làm việc lợi ích chúng sanh. Nếu chúng ta khởi được tâm rộng lớn như Phật Bồ Tát thì Phật Bồ Tát sẽ đến, Phật Bồ Tát sẽ cử người đến. Chúng sanh mà làm việc thì nhiều phiền phức, nhưng khi Phật cử Bồ Tát đến làm việc thì sẽ rất thuận lợi vì Bồ Tát không có tâm “*tự tư tự lợi*”, Bồ Tát không “*danh vọng lợi dưỡng*”, Bồ Tát không nghĩ đến hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”.

Hòa Thượng nói: “***Trong nhà Phật chúng ta gọi là “Thiên Long Bát Bộ”. Chúng ta tưởng “Thiên Long Bát Bộ” là thiện thần nhưng họ đều là ác thần. Những ác thần này đến để ức hiếp những người có vận khí xấu, nhưng đối với người có vận khí tốt thì họ không dám ức hiếp. Nếu bạn là một người chân thật học Phật, chân thật niệm Phật thì họ lại càng cung kính bạn, họ không những không ức hiếp bạn mà còn tránh xa bạn. Hơn thế nữa, họ phát tâm làm thần hộ pháp cho bạn, họ đến để bảo hộ bạn, nhất định không đến để hãm hại bạn***”.

Chúng ta ở trong mỗi một góc độ đều không cô độc một mình. Chúng ta làm bất cứ việc gì thì trên có Phật Bồ Tát nhìn thấy, có Long Thiên Thiện Thần nhìn thấy, có quỷ thần ở tầng không gian khác nhìn thấy. Nếu chúng ta làm tốt thì họ sẽ đến hỗ trợ chúng ta. Nếu chúng ta làm không tốt thì họ sẽ đến ức hiếp chúng ta hoặc khiến cho chúng ta làm xấu hơn.

Trong nhà Phật có một câu chuyện kể về hai người ban đầu ngồi nói chuyện bàn tán về Phật pháp rất sôi nổi, khi đó có nhiều thiện thần đến vây quanh rải hoa. Một lúc sau, khi hai người không bàn Phật pháp nữa mà bàn việc “*danh vọng lợi dưỡng*” thì thiện thần bỏ đi hết, ác thần ác quỷ kéo đến. Người nhìn thấy cảnh tượng như vậy hỏi một vị Hòa Thượng: “*Vì sao ban đầu có các thiện thần vây quanh hai người này để rải hoa mà sau đó lại có ác thần ác quỷ đến phi nhổ, phun nước bọt?*”. Vị Hòa Thượng đó trả lời: “*Ban đầu hai vị đó bàn đến những việc tốt đẹp, chia sẻ Phật pháp rất tâm đắc nên thiện thần vây quanh, lắng nghe và tán thán. Nhưng sau đó hai người bàn đến chuyện danh vọng lợi dưỡng nên thiện thần bỏ đi hết, ác thần ác quỷ kéo đến khinh bỉ, khạc nhổ*”. Đó là câu chuyện đánh thức chúng ta.

Người tu học Phật pháp phải kiểm soát từ ngay nơi ý niệm của mình, khởi tâm động niệm của chúng ta phải tương ứng với lời giáo huấn của Phật. Chúng ta tu hành Giới – Định – Tuệ, “***Giới***” không chỉ ở nơi thân, mà “***Giới***” phải tròn đầy ở nơi ba nghiệp Thân – Khẩu - Ý. Thân nghiệp phải giữ giới, khẩu nghiệp phải giữ giới, ý nghiệp phải giữ giới. Thân - Khẩu - Ý đều phải được kiểm soát rất chuẩn mực. “***Giới***” của ba nghiệp Thân - Khẩu - Ý chính là Thập Thiện.

Thân: Không sát, đạo, dâm.

Khẩu: Không nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác, nói lời thù dật.

Ý: Không tham sân si,

Ý vừa khởi thì chúng ta đã phải nhận ra ngay. Người mà ba nghiệp thanh tịnh như vậy thì quý thần không dám đến trêu chọc, ức hiếp. Chúng ta ngày ngày bị quý thần ức hiếp, trêu chọc thì biết tam nghiệp của chính mình không thanh tịnh. Nếu chúng ta không bị quý thần trêu chọc, thấy người khác bị như vậy thì chúng ta phải tự cảnh tỉnh, nhắc nhở chính mình.

Oan nghiệp của nhiều đời gọi là nghiệp chướng. Nghiệp chướng nhiều đời rất khó giải quyết, giống như Triệu Thấu đi theo Ngài Ngô Đạt đến 10 đời để đòi mạng. Đó là con ma kiên cố. Cho nên tạo oan nghiệp thì rất phiền phức, muốn giải quyết thì phải phát tâm vô cùng mạnh mẽ, phải phát tâm rất rộng lớn thì mới hóa giải được. Mọi người phải hết sức cẩn trọng! Quá khứ ta đã tạo nghiệp vì ta mê muội không được dạy, bây giờ ta biết rồi, ta dứt khoát không tạo oan nghiệp với người nữa. Ta lo hóa giải nghiệp cũ còn chưa xong mà bây giờ vẫn tà tà tạo nghiệp mới thì quá phiền phức. Người thế gian vẫn đang tạo nghiệp mới, họ không biết tạo ra oan nghiệp như vậy thì vô cùng phiền phức.

Bài hôm nay, Hòa Thượng giúp ta hiểu: “*Người sợ quỷ ba phần nhưng quỷ sợ người bảy phần*”, vậy thì quỷ sợ người chứ không phải người sợ quỷ. Nhưng muốn quỷ sợ chúng ta thì chúng ta khởi tâm động niệm phải chánh đại quang minh. Nếu chúng ta khởi tâm động niệm là hại người, ức hiếp người thì quý thần sẽ nhìn thấy rất rõ ràng!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!